

คนน่ารัก...คนไม่น่ารัก

นำเสนอเมื่อ : 26 ธ.ค. 2552

ถามคนร้อยทั้งร้อยว่าอยากให้คนอื่นชมว่า "ถูกเป็นคนน่ารัก" ไหม ทุกคนตอบตรงกันหมดว่า อยากคะ อยากครับ

ถามว่าคนปกติจะน่ารักเหมือนกันหมดทุกคนไหม ร้อยทั้งร้อยก็ตอบกลับมาตรงกันว่า ไม่ครับ ไม่คะ

และเมื่อถามว่า คนทุกคนสามารถทำตนให้เป็นที่รักของคนอื่นได้ไหม บางก็ตอบว่าได้ บางก็ตอบว่ายาก บ้างก็อีกอ้อๆ คล้ายๆ

จะลั้งเล

สำหรับดิฉันเอง ขอตอบว่า "ได้คะ"

☒ คนทุกคนสามารถเป็นที่รักของคนอื่นๆ ได้หมด และแม้ว่าปกติธรรมดาในตัวคุณ คนหนึ่งจะมีทั้งด้านที่น่ารักและด้านที่ไม่น่ารัก เราก็ยังสามารถนำเสนอความน่ารักของเราต่อผู้อื่นได้ พร้อมกันนั้นก็ค่อยๆ แก้ไข หรือบรรเทาความไม่น่ารักของตัวเองให้เจือจางลง

ก่อนอื่นเราไปดูกันก่อนว่า อะไรบ้างที่เป็นความน่ารัก

1. อธิยาศัยไมตรี-รู้สึกดี

สิ่งนี้ถือเป็นประตูบานแรกๆ ที่จะเปิดรับความรักจากคนอื่น หรือจะปิดบัง! ใส่เขา สำหรับคนน่ารักแล้ว ประตูบานนี้ยอมเปิดกว้างและเปิดอย่างมั่นคงแข็งแรงอยู่เสมอ คนน่ารักไม่ใช่แค่มุขดี ดูดี มาดดีใจ โกรธ ก็วางมาดได้ เรื่องดูดีใจ โกรธ ก็ทั้งตกแดงและปรุงแดงได้ แต่อารมณ์ดี อธิยาศัยไมตรีที่น่ารักนี้ มาจากสวนลึกด้านในทีเดียวละคะ

ใครหลายคนที่เข้าใจผิด คิดว่าเรื่อง "บุคลิกภาพ" เป็นความฉาบฉวย เป็นเรื่องของท่าทางและการแต่งกายภายนอก เป็นเรื่องของทรวด "ดู" เป็นเรื่องของทรวดวางมาด แต่ "ดูดี" ไม่พอหรอกคะ ต้อง "รู้สึกดี" ด้วย ไม่อย่างนั้นบุคลิกภาพก็จะกลายเป็นแค่ "การวางมูตใส่กัน" แล้วมันจะดีตรงไหนละคะ รู้สึกดีที่ว่ายต้องรู้สึกดีทั้งตัวเราเองและคนอื่นอีกด้วย ไม่ใช่รู้สึกดีอยู่คนเดียว เพราะฉะนั้นเมื่อนำไปรวมกับความเข้าใจแบบแรก บุคลิกภาพก็จะกลายเป็นสิ่งที่ทั้ง "ดูดี" และ "รู้สึกดี" มีมิติขึ้นมาแล้วเห็นใหม่คะ ไม่อย่างนั้น เราก็จะเป็นแฉ้วตฤณหนึ่งที่ดี

คนน่ารักจึงต้องมีคุณสมบัติข้อแรกคือ อธิยาศัยดี โอบอ้อมอารีกับผู้อื่นด้วยความรู้สึกจริงใจ ไม่เสแสร้งแกล้งทำ พร้อมจะเปิดรับคนอื่นไม่ว่าเขาจะน่ารักหรือไม่น่ารักก็ตาม แต่ให้ออกาสคน ยิ้มให้ทุกคนได้โดยไม่เสียความรู้สึก ยิ้มเพราะอยากยิ้ม เป็นยิ้มที่ "มอบให้" อย่างแท้จริง คนอย่างนี้แหละคะ คนน่ารัก

2. เปิดโอกาส-ให้โอกาส

คนน่ารักจะไม่รวบโลกทั้งใบไปเป็นของตนคนเดียว เขาจะรู้ว่าเขาไม่ใช่คนที่น่ารักที่สุดในโลก หรือน่ารักอยู่คนเดียวในโลก แต่โลกยังมีคนอื่น ๆ ที่ดูดี รู้สึกดี และน่ารักดีอาศัยอยู่ด้วยกัน คนน่ารักจึงมักมองเห็นข้อดีของคนอื่น

และเปิดโอกาสให้เขาได้โดดเด่นด้วยข้อดีเหล่านั้น โดยไม่รู้สึกริษยาหรือว่าเป็นคู่แข่ง

แถมหาวิธีส่งเสริมคนที่มิชอบเด่นชัด เช่นนี้เสียด้วยซ้ำไป ต่อให้เจอกับคนที่ทั้ง "น่ารักไม่พอ" คนน่ารักก็มักให้โอกาสและไม่ด่วนตัดสินคน แต่จะมองหาวางอะไรเป็นเหตุบังเอิญให้เขาเป็นคนอย่างนี้หนอ เมื่อเขาใจแล้วก็จะรู้สึกให้อภัย และไม่ "ร้ายใส่" คนน่ารักไม่มีวันจะร้ายใส่ใคร อย่างร้ายที่สุดก็คือ กลาว หรือบอกด้วยความเมตตาถึงความไม่น่ารักของเขาทำอะไร และจะส่งผลอะไรต่อชีวิตเขาและคนอื่นบ้าง จากนั้นก็ปล่อยให้วางเฉย ไม่มีสิ่ง หรือจงทำร้าย จ้องแค้นเอาคืน

คนน่ารักจะเปิดโอกาสให้คนอื่นน่ารักด้วย จะไม่แย่งใครพูด จะไม่นำเสนอทุกเรื่องอยู่คนเดียว ไม่ยกตนข่มท่าน ไม่เอาความดีเขาตัวเองโยนความชั่วใส่คนอื่น การจะน่ารักอย่างนี้โตของอาศัยความเมตตาและรักในคนอื่นอย่างยิ่ง

สิ่งเหล่านี้เป็นคุณสมบัติของ "ใจ" ที่สูงส่ง ไม่ใช่ "มาด" ที่สวยสง่า ความน่ารักจึงต้องเกิดมาจากใจที่น่ารัก แล้วส่งผ่านท่าทีที่มีเสน่ห์ เป็นกันเอง ไม่ถือตน ไม่ข่มคนอื่น คุณสมบัติอย่างนี้ไม่นับว่ายากจนถอดใจไซ้ใหม่คะ ลองฝึกฝนดูเถอะคะ ใจคนรับการเปลี่ยนแปลงได้ ขอแค่ให้เวลากับใจบางก็เท่านั้น

ส่วนคนที่ไม่น่ารักก็เป็น 2 ข้อที่ตรงกันข้าม คือ

1. ปิดประตูใจ ไม่เปิดรับใครง่าย

2. ไม่ให้โอกาสใคร เพราะฉัน "ใช้ได้" อยู่คนเดียว

ใจที่ปิด, ความคิดก็ยอมไม่เปิด ใจคิดผิด อารมณ์ดี ก็ไม่มีทางเกิด และเมื่อใจไม่ยอมเปิด อารมณ์ดี ก็ไม่เคยเกิด อากัปกริยา สีหน้าท่าทางของคนเราจะเปิดรับใครได้ จริงไหมคะ มันก็จะดูเหมือนคนเปิดๆ ปิดๆ เพราะเปิดได้แคในช่วงที่ต้องการวางมาด และต้องปิดอีกครั้ง เมื่อคิดว่าคงไม่มีใครเห็นแล้ว

บุคลิกภาพที่ดี ที่น่ารัก ไม่ใช่ "การแสดง" นะคะ แต่คือสิ่งที่เราต้อง "เป็น" เช่นนั้นจริง ๆ

ดังนั้น คนแบบเปิดๆ ปิดๆ เมื่อต้องไปเจอกับสถานการณ์ที่ไม่อาจเตรียมมาเอาไว้วางหน้าได้

ก็มักจะแสดงอารมณ์ที่แท้จริงออกมาผ่านทางสีหน้า ท่าทาง หรือกระทั่งหลุดออกมาบ้างคำพูดก็เยะ

อย่าลืมนะคะคนที่มิบุคลิกภาพดีคือคนที่ปรับตัวเข้ากับทุกสถานการณ์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

เพราะบุคลิกภาพนั้นไม่ใช่เรื่องที่ต้องทำอย่างนั้นอย่างนั้นอยู่ตลอดเวลา แต่อยู่ในเงื่อนไขของผู้นั้น เวลา เหตุการณ์ และสถานที่ด้วย ฉะนั้น ดีที่สุดก็คือ เป็นตัวของตัวเองในแบบที่ได้รับการปรับเปลี่ยนแล้ว ใหม่อุณหภูมิพื้นฐานของความน่ารัก

คนน่ารักบางคนมาดไม่ตึงหรือคะ แต่ความน่ารักของเขาก็จะเรียกร้องความรักจากผู้พบเห็นได้อย่างทวมทน ไหลอาจะจะหอนิด หนอาจะจะเหียวหนอย ก็ไม่เห็นจะเป็นไร อาจจะไม่สวยสง่า แต่วาจาอันแสนจริงใจ ปรกาศตาของเขา หรือเธอสวัสดิ์ทุกทวยต่อทุกคน อย่างนี้ก็ดูดีในระดับหนึ่งแล้วไม่ใช่หรือคะ ที่เหลือก็มาฝึกฝนกันคะ วาจะวางมาดอย่างไรให้สง่างาม

เมื่อพูดถึงบุคลิกภาพ เรามักเรียกหาทำนอง ทำยีน ทำเดิน และการแต่งกายมาก่อน ไม่น้อยจะมีใครถามหา "ต้นทุนในใจ" หรือ "ต้นทุนทางความรู้สึก" ที่ดี ๆ ก่อนเลยสักคน ดิฉันขอแนะนำแบบที่ไม่เหมือนใคร

คือให้สร้างความน่ารักขึ้นในใจ ในเนื้อในตัวของเราก่อน ตรงนี้จะเห็นเสน่ห์ที่ใครก็ไม่มี ต่อให้มาดี ดูดีขนาดไหนก็เถอะ

เมื่อเรา "สร้างใจ" ที่พร้อมจะเปิดรับใครต่อใคร พร้อมทั้งจะมองคน มองโลก มองชีวิตในมุมดี ๆ แล้ว ความรู้สึกก็ยิ่ง ความรู้สึกก็ปฏิเสศ ความรู้สึกต่อตนก็จะมี คราวนี้จะแนะนำให้อุ้ม ให้ไหว ให้ทุกทวย ให้ชวยเหลือ

ให้ทั้งงานรวมทั้ง ฯลฯ ก็ได้ทั้งหมด เพราะใจไม่มีอคติ ไม่มีข้อโต้แย้งที่คอยผุดคำถามขึ้นมาอกอู่นว

ฉันต้องไหวคนคนนี้อย่างนอบน้อมทำไม ฉันต้องทักทวยเขาด้วยหรือ ฉันจะต้องเดินให้ดี นั่งให้ดี พูดให้ดี คุยให้ดีกับคนคนนีเพื่ออะไร ฯลฯ

หากความน่ารักคือดอกไม้ บุคลิกดี ๆ ก็คือผลไม้นะคะ

ผลไม้นะคะเกิดขึ้นจนสูงจนหอมหวาน เป็นที่ต้องการของคนอื่นลำบาก หากขั้นต้นของการเป็นดอกไม้ยังไม่สมบูรณ์ มาเริ่มตนเรียนรูจากความเป็น "ดอกไม้ที่สมบูรณ์" กันเสียก่อน ดีไหมเอ๋ย?

ขอบคุณที่มา <http://www.posttoday.com/>